

kan laane Kontanter til Kommunalbestyrelsen, som gennem Faavernaadet har Indflydelse paa Havnen og faaer den væsentligste Fordel af hele Foranstaltningen, ogsaa af Havneafgiftens Ophævelse. Kommunen kan garantere for Havnebestyrelsen, saa dele vi Risikoen og Ulemperne med hinanden. Naar det bliver ordnet saaledes, at de 8 Millioner, her forlanges — og indenfor et begrænset Beløb ogsaa mere — betales kontant ud til Kjøbenhavns Havnebestyrelse under Kommunens Garanti for Renter og Afdrag, vil man ikke høre mange Indvendinger i finansiel Henseende fra min Side, og saa ville tilbøds de konstitutionelle Betæneligheder vige, thi saa betale de noget for at have Raadigheden; men at de have Raadigheden, og at Staten betaler, det mener jeg giver Minns til Facit. Naar den ærede Minister siger, at saaledes og saaledes er det, og det er Forskellen fra andre Havne, vil jeg dog dertil bemærke, at det i Grunden er det samme som med mange andre Havne, f. Eks. de bornholmste Havne og Havnene ved Fisterlejerne i Nordsjælland, hvor vi skøde nogle Tusind Kroner til en Gang imellem og bestemme, at de skulle være rente- og afdragsfrie, og senere eftergive vi det hele; mangler der senere noget til Vedligeholdelse, skøde vi det til! Systemet er det samme! Naar den ærede Minister anbefaler den Garanti, her er, for at man kan baade forrente og afdrage, og naar han samtidig fortæller os, at paa flere Punkter skulle Indtægterne nedsættes, og at de samtidig skulle have Hals og Haand over andre Indtægtsposter, der ikke nærmere berøres af Loven, tror jeg ikke, at det kan benægtes, at denne Lov, hvad dette angaar, hviler paa en aldeles vigtig konstitutionel og finansiel Grund: Staten betaler, men har ingen som helst Myndighed hvetken med Hensyn til Udgifter eller Indtægter! Nej, lad Kjøbenhavns Kommune — jeg vil ikke sige spytte ordentlig i Bøssen, men — blive stillet lige i dette for den overordentlig vigtige Forhold i alle Retninger med Provinskommunernes Havne. Jeg tror, at saa kunne vi let komme over denne Sag. Naar man siger, at det vil have sin Betydning for det øvrige Land, siger jeg, det er meget rigtigt, men der er ogsaa Provinskommuner, Kjøbstæder med Havne, hvor Nedsættelse af Havneafgiften kan saa Betydning ikke alene for selve Bladsen, men ogsaa for Oplandet, idet man, naar man kan løse med ringere Udgifter, kan sende Varerne derfra pr. Jernbane — f. Eks. fra Aarhus til Vestjylland — saa at Varerne komme billigere til saadanne Steder. Altsaa kan den samme Grund anvendes overfor andre Havne, at det vil være til Fordel for

Handel og Vandel over større Strækninger, naar Afgiften i en Havn kan læmpes. Hovedsagelig kommer det selvfølgelig Byen selv og dens nærmest liggende Omegn til Gode, og den Regel gælder ogsaa overfor Kjøbenhavn. Der tror jeg, Humlen ligger, som han sagde Per Brass! Lad Kjøbenhavns Kommune tage en passende og rimelig Part — har den ikke Penge, har Ministeriet dem — i Anlæget og i alt Fald i Garantien, men lad den i alt Fald fuldt ud garantere for Renter og Afdrag.

Judenrigsministeren (Singer s Lev):

Sa, jeg skal nu ikke fordybe mig stærkt i det Forhold, som det ærede Medlem her har fremdraget, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Kjøbenhavns Kommunes Forhold til Kjøbenhavns Havn er ingenlunde det samme som Kjøbstædernes Forhold til de kommunale Havne. I Kjøbstæderne er Forholdet ogsaa lovordnet, men det ærede Medlem veed meget godt, at Kjøbstæderne have ubetinget større Indflydelse paa de kommunale Havne, end Kjøbenhavns Kommune har paa Kjøbenhavns Havn. Det ærede Medlem siger, at Staten er ikke repræsenteret i Havnebestyrelsen. Ja, maaske vil man sige, at det er paa en noget sørgelig Maade, at Staten er repræsenteret der, thi det er ved Ministeren, som jo unægtelig til syvende og sidst er den, der tager Bestemmelse om Budgettet der. Det ærede Medlem kan altsaa ikke sige, at Staten ikke har Overkommandoen i Kjøbenhavns Havn paa en langt fyldigere Maade, end ved de kommunale Havne; det ærede Medlem kan derimod være misfornøjet med den Maade, hvorpaa det sker. Der kan ikke her være Spørgsmaal om at gaa til Kommunen og tilbyde langt videre gaende Indflydelse paa Havnen, end den nu har. For mig er det et stort Spørgsmaal, om ikke Kjøbenhavns Havn har en saadan Betydning for hele Landet, at det vil være urigtigt at sætte den i nærmere Forhold til Kjøbenhavns Kommune, end Tilfældet er — jeg siger det aabent — og hvad Kommunalbestyrelsen tænker, veed jeg ikke, men det er jo vel bekendt, at der er mange Ønsker om at saa mere Magt over den, og det kan ikke nægtes, at mange Anliggender kunne ordnes paa en noget anden Maade, maaske noget mere paa Havnens Bekostning, hvis det bliver en kommunal Havn. Men jeg tror, at for hele Landets Stibsart har det stor Betydning, at Forholdene her ordnes paa den billigste Maade, og derfor tror jeg nok, at der kan være nogen Grund for Staten til at træde til mere end hidtil. Det har ogsaa af og til været Tilfældet, at Sta-